

2) **Veivæsenet.** Hertil er i Overslaget beregnet en aarlig Udgift af 7,000 Kr. Hvorvidt denne Sum i Virkeligheden vil være tilstrækkelig, kan selvfølgelig ikke med Sikkerhed foreses; men vi tro dog, at Kommissionsbetænkningen tilnærmelsesvis har ramt det Rette. Naar Sogneraadet har ment, at denne Udgiftspost mindst maa ansættes til 8,710 Kr. aarlig, er herved blandt Andet taget Gjennemsnittet i de senere Aar af Udgifterne ved Sundbyernes Sogns Veie (undtagen Amagerveien) som Minimumsnorm for de fremtidige Udgifter ved disses Vedligeholdelse. Men denne Maalestok er efter vor Formening ikke paalidelig. Netop ved de mindre Veie i Sundbyerne er der i de senere Aar foretaget ekstraordinære Arbejder (som Nedlægning af Kørledninger, Anlæg af Gangstier m. v.), som have medført Udgifter, der ikke ville vende tilbage paa det aarlige Veibudget, og der bør derfor ogsaa i denne Forbindelse ses bort fra saadanne Udgifter. Overfor den af Sogneraadet udtalte Frygt for, at endog den nævnte Sum af ca. 8,700 Kr. vil blive betydelig overskreden dels af Hensyn til det forholdsvis større Slid paa Veiene i Sundbyerne, dels paa Grund af disses nuværende slette Tilstand, gjøre vi opmærksom paa, at det vistnok vil bidrage ikke lidet til at forringe Udgifterne ved Amagerveiens Vedligeholdelse i Sundbyerne, at der paa denne Hovedvei nu er nedlagt Spor, og at Sporveisselskabet har Forpligtelse til selv at vedligeholde det imellem Sporene liggende Veistykke, der som bekendt overalt paa Sporveislignerne benyttes stærkt ogsaa af andre Vogne end Sporvognene.

3) **Fattigvæsenet.** Sogneraadet gaar i sin Erklæring ud fra, at det til Beregning af denne Udgiftspost skulde være nødvendigt at anstille Underøgelser for hver enkelt af de Personer, der nu i den samlede Kommune nyde Understøttelse, om, hvilket af de to Sogne der efter de almindelige Forsørgelsesregler maatte anses som Paagjældendes Hjemsted og som saadan pligtigt at overtage Vedkommendes Forsørgelse fra det Tidspunkt, da Adskillelsen træder i Kraft. Men en saadan Opgjørelse af det heromhandlede Mellemværende mellem to Sogne, der skulde adskilles i kommunal Henseende, har, saavidt vides, ingensinde været bragt til Anvendelse i de hidtil stedsfundne Delinger af Kommuner i Henhold til Landkommunallovens § 1 og vilde ogsaa være i høj Grad besværlig og upraktisk. Det vil tillige være indlysende, at i de Tilfælde, hvor Forsørgelsesretten grunder sig paa Ophold i Kommunen i det lovbestemte Tidsrum, kan den paagjældende Fattige meget vel have haft stiftende Ophold i Løbet af dette Tidsrum i begge Sognene, hvoraf Folgen kan blive, at han ikke bliver forsørgelsesberettiget efter de almindelige Regler i noget af Sognene. Den eneste rationelle Fremgangsmaade ved Afregningen mellem de to Sogne vil være den, at der for hver enkelt Person eller Familie, der nyder Understøttelse af Kommunen paa den Tid, da Afregningen finder Sted, foretages en Kapitalisering af den sandsynlige Understøttelse, Vedkommende i Fremtiden vil behøve. Summen af de herved udkommende Beløb repræsenterer altsaa den samlede Kommunes Fattighbyrde, som derefter deles mellem de nydannede Kommuner efter den ved Overenskomst fastsatte Norm, saaledes at det under Hensyn til den foretagne Kapitalisering fastsættes, hvilke enkelte Fattige der skulde overtages i Fremtiden af den ene, hvilke af den anden Kommune. Ved Siden heraf maa der da fastsættes Regler for, hvilken af de nye Kommuner der skal forsørge Personer, der paa Grund af Fødsel eller Ophold have vundet Forsørgelsesret i den samlede Kommune forinden Delingen, men som først efter denne blive trængende til Fattighhjælp, saaledes at der ikke ved Afregningen har kunnet tages Hensyn til dem. Som Principer i saa Henseende opstilles i Almindelighed:

at hvor Fødselen begrunder Forsørgelsesretten, paahviler Forsørgelsesbyrden den Kommune, under hvilken efter Adskillelsen det Sted horer, hvor Fødselen foregik, og

at hvor Forsørgelsesretten er vundet ved Ophold, forsørges Paagjældende af den af de nydannede Kommuner, i hvilken de under det Forsørgelsesretten begrundende Ophold have tilbragt den længste Tid, og, dersom de have tilbragt lige lang Tid paa begges Territorium, da af den Kommune, i hvilken de senest have haft Ophold.

Det er til en Afregning som den foran fremstillede, at Kommissionen har sigtet, og da Sundbyerne, saaledes som ogsaa i Betænkningen fremhævet, hidtil have ydet det forholdsvis største Kontingent af Fattige, vil den af Kommissionen foreslaaede Norm for Delingen af Fattighbyrden, nemlig Skatteindtægten henholdsvis fra Taarnby Sogn og fra Sundbyernes Sogn, selvfølgelig være til Gunst for dette sidste ialtfald i de første Aar efter Adskillelsen.

Det bemærkes leilighedsvis, at det under det til Fattigvæsenets Udgifter kalkulerede Beløb 25,000 Kr. er medregnet Udgifterne til Driften af det nye Fattighus og Sygehús. For